

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7P/119/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823231920
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5823231920.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: A. B., nar. XX. X. XXXX, dieťa rodičov: matky – C. D., nar. X. X. XXXX, bytom E. F. A. XX, B. a otca – A. B., nar. XX. X. XXXX, bytom G. XXX, mal. dieťa bytom u náhradnej matky: H. B., nar. XX. X. XXXX, bytom G. XXX, mal. dieťa v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným súdu dňa 4. 10. 2023 otec mal. dieťaťa žiadal, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/6/2021 zo dňa 18. 5. 2021 v časti o výživnom tak, že otec dieťaťa je povinný prispievať na jeho výživu sumou 50 Eur mesačne, vždy do každého 20. dňa v mesiaci na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín. Návrh odôvodnil tým, že vyživovaciú povinnosť si plní, má však aj nejaký nedoplatok. Vyživovaciú povinnosť si chce plniť pravidelne, ale aktuálne mu to jeho finančná situácia nedovoľuje, preto sa rozhodol požiadať o zníženie výživného. Jeho mesačný príjem je cca 700 Eur, avšak má zvýšené výdavky za bývanie a dopravu, tak výživné vo výške 200 Eur nemôže platiť. Má záujem o potreby svojho syna a preto by chcel platiť výživné 50 Eur, aby ho dlh na výživnom nedostal do problémov – exekúcie, trestné oznámenie atď.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov mal. dieťaťa, náhradnej matky a oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú založené v súdnom spise a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

3. Podľa § 62 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ zákon o rodine „) pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine:

(1) Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 zákona o rodine:

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že otec maloletého dieťaťa sa domáha zníženia výživného na 50 Eur mesačne s tým odôvodnením, že jeho aktuálne pomery mu neumožňujú, aby platil naposledy určené výživné 200 Eur mesačne. Osobitne poukázal na to, že sa mu zvýšili výdavky na bývanie a dopravu.

5. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že naposledy bolo o výživnom na mal. dieťa rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/6/2023-82 zo dňa 18. 5. 2021, ktorým bol maloletý A. B., nar. XX. X. XXXX zverený do náhradnej osobnej starostlivosti H. B., nar. XX. X. XXXX s tým, že je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o mal. dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Matka mal. dieťaťa C. D. bola zaviazaná prispievať na výživu mal. dieťaťa sumou vo výške 30% mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, aktuálnej pre daný mesiac, za ktorý je podľa tohto rozhodnutia povinná do budúcnosti platiť výživné. Otec dieťaťa bol zaviazaný, aby na výživu mal. dieťaťa prispieval sumou 200 Eur mesačne. V čase posledného rozhodnutia o výživnom malo mal. dieťa vek 1 rok a 10 mesiacov, bolo doma v starostlivosti náhradnej matky. V súčasnosti má dieťa vek 4 roky a 6 mesiacov, navštevuje materskú školu. Vzhľadom na vyšší vek dieťaťa sa zvýšili jeho fyzické aj psychické potreby, a to s ohľadom na to, že nastúpil do materskej školy, s čím vznikol výdavok na poplatok za materskú školu 89 Eur mesačne. Z toho možno konštatovať, že u mal. dieťaťa došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného.

6. Otec dieťaťa bol v čase posledného rozhodnutia o výživnom zamestnaný, jeho mesačný čistý príjem bol 878,78 Eur. Deklaroval výdavok za ubytovanie 250 Eur mesačne, cestovné a stravné – ich výšku nekonkretizoval. V súčasnosti otec dieťaťa deklaroval, že je zamestnaný v F. ako I., kde zarába 2100 Eur mesačne. Uviedol, že naposledy mu bola mzda vyplatená v decembri 2023 za mesiac november 203 vo výške 2290 Eur. Tvrdil, že od januára 2024 je bez príjmu, pretože zamestnávateľ mu neprideľuje prácu, no pracovný pomer s ním neukončil. Deklaroval, že má výdavky za ubytovanie 600 Eur mesačne, dopravu 50 Eur týždenne + 170 Eur mesačne a stravu 600 Eur mesačne. Otec dieťaťa tieto výdavky nepreukázal. Uviedol, že má úspory vo výške 1000 Eur. Súd konštatuje, že oproti času posledného rozhodnutia o výživnom sa príjem otca dieťaťa zvýšil. Hoci deklaruje, že zamestnávateľ mu neprideľuje prácu a tým pádom ani neplatí mzdu, je na otcovi dieťaťa, aby vyžadoval od zamestnávateľa zaplatenie mzdy aj za obdobie, kedy nepracuje z dôvodu, že zamestnávateľ mu neprideľuje prácu, t.j. nepracuje pre objektívne prekážky, nie preto, že by pracovať nemal záujem. Nemôže byť na prekážku platenia výživného, že otec dieťaťa nevyvíja žiadnu aktivitu ani v tom smere, aby od svojho zamestnávateľa vyžadoval plnenie jeho zákonných povinností a ani v tom smere, že by si hľadal iné zamestnanie, kde by mohol dosiahnuť zárobok, z ktorého by mohol platiť určené výživné. Súd nezistil žiadnu objektívnu prekážku, pre ktorú by si otec dieťaťa nemohol nájsť prácu, kde by si zabezpečil peňažné prostriedky na výživu dieťaťa. Otec dieťaťa je mladý muž v produktívnom veku, bez zdravotných obmedzení. Hoci má základné vzdelanie, má prax ako tesár, vodár a vykonával aj striekanie mostov farbou. Súd má zo svojej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že na trhu práce v Slovenskej republike je množstvo pracovných ponúk práve na práce, ktoré vykonáva (resp. je schopný vykonávať) otec mal. dieťaťa. Aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námostovo eviduje viacero voľných pracovných miest, na ktoré by otec mal. dieťaťa spĺňal požadované podmienky. Ak by otec mal. dieťaťa v takomto zamestnaní zarobil čo len minimálnu mzdu, ktorá je v Slovenskej republike aktuálne vo výške 750 Eur v hrubom mesačne, tak by si zarobil dostatok peňažných prostriedkov na to, aby mohol platiť určené výživné. Treba zdôrazniť, že otec dieťaťa podal návrh na zníženie výživného ešte v čase, kedy v zamestnaní v F. dosahoval príjem 2100 Eur mesačne a napriek tomu dlhodobo neplatil výživné na mal. dieťa. Podľa kolízneho opatrovníka dieťaťa otec dieťaťa má aktuálne nedoplatok na výživnom vo výške 4800 Eur, dieťaťu je vyplácané náhradné výživné. Súd preto dospel k záveru, že na strane otca mal. dieťaťa nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Obava otca dieťaťa z exekúcie alebo trestného

oznámenia pre neplatenie výživného rozhodne nie je dôvodom pre zníženie výživného – naopak, je dôkazom nezodpovedného prístupu otca dieťaťa k výžive dieťaťa, ktorá by však mala byť jeho prioritou.

7. Pokiaľ náhradná matka dieťaťa H. B. súhlasila so znížením výživného a tvrdila, že otec dieťaťa jej dáva peniaze aj potrebné veci pre maloleté dieťa a jej sa darí vychádzať s peniazmi tak, že je schopná maloletému dieťaťu aj ušetriť, súd toto jej vyjadrenie nepovažoval za relevantné vo vzťahu návrhu na zníženie výživného. Súd zdôrazňuje, že dôvodom na zníženie výživného je podľa zákona len zmena pomerov (na strane dieťaťa alebo rodičov), pričom musí ísť o zmenu podstatnú a nie len prechodnú. Na strane dieťaťa síce došlo k zmene, ale skôr v zmysle zvýšenia výživného, pretože jeho potreby sa zvýšili. Na strane otca k zmene nedošlo, pretože ním tvrdený výpadok príjmu je otec dieťaťa objektívne schopný riešiť buď uplatňovaním svojich zákonných nárokov voči súčasnému zamestnávateľovi alebo ukončením pracovného pomeru u zamestnávateľa, ktorý mu neprideluje prácu a nástupom ku inému zamestnávateľovi (alebo začatím živnostenského podnikania). Vo vzťahu k tvrdeniu náhradnej matky, že otec dieťaťa – jej syn – prispieva výživným priamo do jej rúk a okrem toho aj robí nákupy potrebných vecí, súd uvádza, že považuje za nepochopiteľné, prečo by otec dieťaťa platil výživné priamo do rúk svojej matky, ktorá je náhradnou matkou dieťaťa, keď si neplní vyživovaciu povinnosť určenú súdom, ktorú má platiť na účet príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, keďže si je vedomý toho, že neplatením výživného na účet úradu práce, sociálnych vecí a rodiny sa vystavuje riziku exekúcie a dokonca aj trestného stíhania. Súd podotýka, že zníženie výživného je namieste len vtedy, keď došlo k relevantnej zmene pomerov či už na strane dieťaťa alebo jeho rodiča a nemôže byť prostriedkom na to, aby sa povinný rodič vyhol následkom neplnenia svojej vyživovacej povinnosti.

8. Vzhľadom na uvedené je súd názoru, že nedošlo k podstatnej a dlhotrvajúcej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, konštatuje, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby platil doteraz určené výživné a preto návrh na zníženie výživného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (CSP) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP:

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.

V Dolnom Kubíne dňa 4. marca 2024